

ע"פ 37800/03/16 - חנוך חנוכוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 37800-03-16 חנוכוב נ' מדינת ישראל
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המערער
חנוך חנוכוב
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד אלעד אלימלך

ב"כ המשיבה עו"ד אור ממון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער, הנאשם 3 בת"פ 49460-06-14 (בית משפט השלום בנתניה) הורשע על פי הודאתו בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר ואיומים כלפיו ונידון ל-4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים בתנאי שלא יעבור את העבירות בהן הורשע או כל עבירה כלפי שוטר או עובד ציבור, ל-120 שעות של"צ שהוא עומד לסיים ולקנס בסך 2,000 ₪ ששולם.

הערעור מכון כלפי הרשעת המערער וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא קיבל את המלצת שירות המבחן בשני תסקירים שהוצגו בפניו לפיה יש להימנע מהרשעת המערער ולא קיבל את האמור במכתבו של המעסיק של המערער לפיו הרשעתו של המערער תמנע את קידומו ועלולה להביא לסיום יחסי העבודה ביניהם.

ב"כ המערער טוען כי שגה בית משפט קמא כאשר לא לקח בחשבון את העובדה שהמערער לא היה מעורב בקטטה בין שני הנאשמים האחרים לבין המתלונן, אשר בסיומה הובא המערער לתחנת המשטרה, לא התחשב בהודאתו של

המערער ושגה כאשר ייחס לו חלק פעיל בקטטה ובתקיפת המתלונן.

ב"כ המשיבה מתנגד לביטול הרשעתו של המערער וטוען כי המערער לא עמד בתנאים המצדיקים סטייה מהכלל לפיו מי שביצע עבירה שהורשע בביצועה, שכן התנהגותו של המערער היא התנהגות חמורה והוא לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי באם יורשע.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא, ככל שהוא מתייחס לבקשת המערער לבטל את הרשעתו, מעלה כי הוא לא התעלם כלל ועיקר מהנסיבות שקדמו לדברי האיום ולניסיון שעשה המערער לנגוח בפניו של השוטר בתחנת המשטרה וכך גם לא התעלם מהאמור בתסקירי שירות המבחן, שהם בגדר המלצה ובמקרה זה לא הצדיקו את אי הרשעתו של המערער.

על פי התסקיר, המערער חסר עבר פלילי, עובד כשכיר בשיווק ציוד לבניין, לדבריו הוא נעצר יחד עם חבריו למרות שלא היה מעורב בקטטה ומעשי האלימות שנקט כלפי השוטר נבעו מתחושתו שנעצר לשווא ומהיותו שיכור.

המערער טען כי הוא משתמש בתרופות ובקנבים לשיכור כאבים, למרות שלא הציג אישור רפואי לכך וקצינת המבחן התרשמה בתסקיר הראשון שהוא ממעיט מקשייו ומנסה להגן על עצמו מפני פגיעה בדימויו העצמי.

בתסקיר המשלים מיום 3.11.15 נכתב כי המערער החל לעבוד במקום עבודה חדש, קיבל רישיון להשתמש בקנבים לצרכים רפואיים ולאור דבריו שהרשעתו תמנע ממנו להתקדם בשוק העבודה, המליצה על אי הרשעתו.

בית משפט קמא קבע, ובצדק, כי המערער לא עמד בשני התנאים המצדיקים אי הרשעה שכן גם אם לא היה מעורב, כטענתו, באירוע שקדם להבאתו לתחנת המשטרה, הרי התנהגותו האלימה, פיזית ומילולית, כלפי השוטר, איננה מצדיקה את הטענה שמדובר באירוע שאיננו חמור אשר מצדיק חריגה מהכלל הנ"ל.

כך גם אישור המעסיק שהוצג בפני בית משפט קמא ובפניו לא עומד בתנאי השני המצדיק אי הרשעה שכן גם אם יסתיימו יחסי העבודה בין המערער למעסיקו, הרי כפי שמצא את מקום העבודה הנוכחי, כך גם יוכל למצוא מקום עבודה חדש ובאם הרשעתו תפגע בקידומו, אין בכך משום פגיעה קונקרטית בעתידו התעסוקתי.

לאור כל האמור לעיל ולאור ההלכה המצוטטת בין השאר בהחלטה ברע"ב 5860-16 סגל נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט שהם, שניתנה ביום 7.9.15, אנו דוחים את הערעור.

ניתנה והודעה היום, ג' אלול תשע"ו (6 ספטמבר 2016) במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד